

Af Hidir Atay

Muslim eller ikke-muslim, troende eller ikke-troende: - Vi er mennesker med samme basale behov!

Et af de mest stillede spørgsmål fra folk med ikke-muslimsk baggrund er, om vi nu skelner mellem muslimer og ikke-muslimer, når de vil være medlemmer i vores forening. Hertil må det siges, at der i vores terminologi ikke er forskel på om hvilken etnicitet og religiøs baggrund den enkelte måtte have. Bare de kan tilslutte sig principperne i vores værdigrundlag, som står i mappen "Grundlag". Så vil alle være velkomne! Undtagelsen, naturligvis, er hyklere og yderliggående folk, der pr. definition er udelukket, idet det er umuligt at føre en ordentlig dialog med dem. Men de vil nok heller ikke "banke på døren" hos os.

At vores forening hedder "Moderate Muslimer" skal på ingen måder opfattes som en slags "agitations klub" for religionen Islam, eller den muslimske kultur m.v. Baggrunden for hvorfor vi er kommet på banen må ikke glemmes. Så, hvis vi kan bidrage med at gøre dialogen mellem muslimer og ikke-muslimer bedre, hvis vi kan medvirke til en endnu bedre forståelse, hvis vi kan bruges som en platform, hvor folk med forskellige baggrunde, tankesæt, religiøst ståsted m.v. kan mødes, ja så er vores mission lykkedes!

Personlig ville jeg ønske, at der ikke var behov for, at vi ligefrem skulle være nødt til at danne foreninger, for at kunne "måske" komme til at forstå hinanden "lidt" bedre. Nogen gange er "No News is Good News". Så jeg tilslutter mig tesen om jo mindre man hører om folks religion, personlig orientering m.v. de stå bedre. For det er en privat sag, og skal hverken forulempe andre eller påtvinges nogen. Et eksempel herpå er Aleviere (www.alevi.dk), som anses for værende en af de mest moderate grene indenfor Islam. Herhjemme er de repræsenteret med 1/3 af de nydanskere med tyrkiske rødder. Netop fordi de er moderate, anses de af de yderliggående muslimer som værende "vantro", "hedenske" mv, selv om de bekender sig til Islam, men praktiserer den på en anden, moderate måde. Det er ikke en gruppe, som man netop hører meget om, fordi de har lært at tilpasse sig politiske og religiøse undertrykkelser gennem århundreder, og netop derfor værdsætter demokratiet og dens præmisser. Sådan bør vi nu alle gøre det.

Underordnet hvilken overbevisning vi hver især måtte have. Det er respekten for mennesket, frem for alt, der er på højsædet. Demokrati er hverken Guds gave eller noget, der nødvendigvis går i arv, med mindre man hele tiden må være parat til at kæmpe for den. Ikke bogstaveligt, men gennem dialog! Sagt med andre ord: Jeg har, med min moderate kultur-muslimske religionsforståelse, mange fælles-nævner med Hr. og Fru Hansen end med den fundamentalistiske Hr. Hassan i Bagdad, eller Hr. Yassin i Mogadishu. Men som mennesker er vi nødt til at have dialog, lige meget om vi er muslimer eller ikke-muslimer, troende eller ikke-troende. Vi er mennesker med samme basale behov!

/ Hidir Atay